

	Тракийски университет – Стара Загора Стопански факултет		Издание: 1.0
	Вид на документа: Оперативен документ	№ на документа: 7.5.1_OD_1.2.1_FE	В сила от: 14.09.2011
	Име на документа Учебна програма		Страница: 1 от 12

УТВЪРЖДАВАМ:

ДЕКАН:
(доц. д-р Блага Стойкова)

УЧЕБНА ПРОГРАМА

Дисциплина	ФИЛОСОФИЯ
Специалност	ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ В ИКОНОМИКАТА И УПРАВЛЕНИЕТО
Област на висше образование	3.0. Социални, стопански и правни науки
Професионално направление	3.8. Икономика
Статут на дисциплината	☒ задължителна ☐ избираема ☐ факултативна
Курс	Редовно/ Задочно – 1
Семестър	Редовно/ Задочно - 1
Образователно квалификационна степен	☒ бакалавър ☐ магистър
Форма за проверка на знанията	☒ писмен изпит ☐ тест ☐ друга

Обсъдена на Катедрен съвет	Протокол № 6 / 8.07.2020
Приета на заседание на Комисията по учебна дейност и качество на обучението	Протокол № 11 / 20.07.2020 г.
Утвърдена на Факултетен съвет	Протокол № 12 / 21.07.2020 г.

Стара Загора, 2020 г.

УЧЕБНА ПРОГРАМА

1. ИЗВАДКИ ОТ УЧЕБНИЯ ПЛАН

Код на дисциплината 010919	Редовно обучение				Задочно обучение				Кре- ди ти
	Аудиторна		Извънаудиторна		Аудиторна		Извънаудиторна		
	Лекции	Упражнения Семинари	Учебни практики	Други форми	Лекции	Упражнения Семинари	Учебни практики	Други форми	
Форми на аудиторна работа	30				15				
Практически занятия									
Семинари		30				15			
Форми на извънаудиторна работа									
Подготовка за семинар				35				25	
Самоподготовка за текущ контрол и изпит				25				75	
Други форми				5					
ОБЩО	30	30		65	15	15		95	5

2. ВОДЕЩ ДИСЦИПЛИНАТА: доц. д-р Таня Танева

Водещи упражнения/практически занятия/семинари:

1. доц. д-р Таня Танева

3. АНОТАЦИЯ

Описание на съдържанието на дисциплината:

В разработената учебна програма за дисциплината "Философия" са разгледани в процеса на обучение следните основни проблеми на същността и съществуването на човека:

- биологичното и социалното в човека;
- човек, индивид, личност;
- животът, смъртта и безсмъртието на човека;
- съзнание, самосъзнание, подсъзнание;
- дейност и съзерцание, знание и чувства, вяра и разум;
- потребности и интереси, мотиви и стимули, цели и ценности, идеали и илюзии;
- смисълът на човешкото съществуване;
- индивидуален стил на живот, жизнени планове, програми и позиции;
- стратегии и ситуации в човешкото поведение;
- общуване, диалог, взаиморазбиране;
- отчуждение и самота;
- свобода, отговорност, вина;
- грешки и заблуждения, аргументация и доказателство.

Обща цел на занятията по философия е освен да предоставят знания за основни представители на философската антропология, да създадат условия за философстване върху собственото битие, съдба и опит. Така човекът идва при самия себе си в своята индивидуална самоангажираност и самоосъзнаване в контекста на съвременната действителност.

Език на преподаване: **български.**

4. СЪДЪРЖАНИЕ НА УЧЕБНАТА ПРОГРАМА

4.1. АУДИТОРНА ЗАЕТОСТ

4.1.1. ЛЕКЦИИ

№	Тема	Хорариум часове	
		редовно	задочно
1.	Философията в системата на културата	2	1
	1.1. Генезис на философията; предфилософия, протофилософия, парафилософия, класическа философия. 1.2. Философията като системно рационализиран светоглед. Онтологическа, гносеологическа, аксеологическа, праксеологическа страни на предмета на философията. Функции на философията. 1.3. Проблема за човека в историята на философията. Единство и многообразие на философските светогледи. Основни философски традиции.		
2.	Философията на древен Китай - единство на житейска мъдрост, нравственост и управленска култура.	2	1
	2.1. Проблемът за човека в основните философски школи: конфуцианство, даоизъм, "ин и ян", "лин-дзя". 2.2. Учението на Лао Дзъ /Старият философ/. "Дао" като жизнен принцип, начин на живото, метод за самоусъвършенстване на човека. Даоизъм. 2.3. Учението на Конфуций за идеалния човек и правилата за благопристойно поведение. Култ към предците.		
3.	Философията на древна Индия.	2	1
	3.1. Главни особености: непълна отделеност на предфилософията и парафилософията, доминиране на религиозно-митологичното съзнание, умозрителност и слаба връзка с науката, традиционализъм. 3.2. Джайнизъмът и будизъмът като философско-парафилософски и религиозни системи. Принципът на "неубиването". Учението за "нирвана" като постигане на съвършена мъдрост чрез постоянно нравствено самоусъвършенстване 3.3. Философски основания и приложни аспекти на системата "йога" като средство за "очистване" на душата от страданията, начин на разумен, здравословен и продължителен живот и система от методи за комплексно развитие на личността. Релаксация, концентрация, медитация.		
4.	Проблемът за човека във философията на древна Гърция.	2	1
	4.1. Древна Гърция - люлка на европейската наука и цивилизация. Основни епохи в старогръцката култура. 4.2. Антична предфилософска митология: Омиров епос, Орфическа космеотеогония и антропология, Метемпсихоза /преселение на		

	душите/; 4.3. "Седемте мъдреци" - език и поведение на елинския философ. Философски общности. Периодизация на античната философия.		
5.	Философията на Сократ	2	1
	5.1. Поврат от натурофилософията към моралната философия /етическа антропология/; философският начин на живот. 5.2. "Майевстиката" - изкуство на философското общуване; иронията на Сократ като начин на мислене; 5.3. Морал и политика /политическата етика на Сократ/;		
6.	Обективният идеализъм на Платон	2	1
	6.1. "Академията на Платон". 6.2. Човешката душа в "света на идеите". Учението за "ероса" 6.3. Гносеологията на Платон - антисенсуализъм и априоризъм. "Анамнезис" /припомняне/ и диалектика /логика на мисленето/.		
7.	Перипатетическата школа в Атина - Аристотел	2	1
	7.1. Аристотел и Ал. Македонски. "Ликеец" /перипатетическата школа/ в Атина. 7.2. Триадата на висшите духовни ценности - Доброто, Истината и Красотата. Учение за материята и формата /хилеморфизъм/. 7.3. Етиката на Аристотел. Евдемонизъм. Мярата - условие за щастие. Добродетелите на практическия разум 7.4. Естетиката на Аристотел /мимезис и катарзис/.		
8.	Стоическата философия на Луций Аней Сенека	2	1
	8.1. Етиката на Сенека. Господство на разума над страстите. 8.2. Стоицизмът като хармония на духа и отрицание на анархията, хедонизацията и деморализацията на обществения живот. 8.3. Основни добродетели на стоическия мъдрец 8.4. Аргументация против страха от смъртта		
9.	Средновековна философия	2	1
	9.1. Апологетика и патристика. "Отците на църквата". Тертулиан, Августин 9.2. Схоластиката като трактовка и преподаване на "истините на откровението". Тома Аквински – за вярата и свободния избор 9.3. Съотношението между вяра и разум "Да разбере, за да повярвам" /Пиер Абелар/.		
10.	Философия на Възраждането и философия на на Новото време	2	1
	10.1. Антисхоластичната и светска насоченост на културата на Възраждането. 10.2. Фр. Бейкн - човекът - слуга и тълкувател на природата. Идолите /призраците/ на разума 10.3. Рационалистическо-механистическият модел на човека и неговото поведение /Разумът против хаоса на страстите/. 10.4. Диалектичната антиномичност на човека в "Мисли" на Блез		

	Паскал; Д. Юм - симпатията към другите.		
11.	Немска класическа философия	2	1
	11.1. Кант. Трансформация на непосредствения индивид в обществен. 11.2. Категорически императив. Човекът на "добрата воля". 11.3. Концепцията на Хегел за човешката личност като индивидуализирано битие на свободата.		
12.	Марксистка философия	2	1
	12.1. Философията на Маркс и Енгелс - "Философия на действието". Човекът като практическо и преобразуващо същество. 12.2. Натуралистично - хуманистична /диалектико - материалистическа/ концепция на Маркс. 12.3. Съвременен марксистко човекознание - състояние, проблеми, перспективи.		
13.	Екзистенциално-антропологическа философия "Философията на живота"	2	1
	13.1. А. Шопенхауер – индивидуалният морал и човешкият емпирически характер. 13.2. Антинормативизъм - срещу законите и нормите, господстващи над индивида. Идеята за аскезата 13.3. Фр. Ницше – идеята за волята за власт, преоценката на всички ценности. 13.4. Радикалният аристократизъм на Ницше – идеята за свръхчовека .		
14.	Екзистенциализъм	2	1
	14.1. Проблемата за субективността / К. Ясперс, Ж. П. Сартр, А. Камю/. 14.2. Отчуждение и самота. Човекът в екстремни и ексцесни ситуации. Тревоги и погнуса. Абсурд и бунт на личността. 14.3. Свобода, отговорност и вина.		
15.	Съвременна философска антропология	2	1
	15.1. Човекът в информационното общество 15.2. Сблъсък или диалог на цивилизациите - Хънтингтън, С. 15.3. Постмодерната етика - Бауман, З. 15.4. Властта като философски проблем - Фуко, М. 15.5. Постмодерната критика на модерността - Лиотар, Ж.-Фр.		
ОБЩО		30	15

4.1.2. СЕМИНАРНИ ЗАНЯТИЯ

№	Тема	Хорариум часове	
		редовно	задочно
1.	Кога човекът е започнал да философства? Философстването като изконна човешка потребност.	2	1
2	Конфуцианство и даоизъм. Принципът на надеянето – път за сливане с дао и условие за безсмъртие. Нравствения път и моралният закон в конфуцианството.	2	1
3.	„В щастие живее спокойният, отказал се от победи и поражения” (Будизъм) Бягството от страданието	2	1
4.	Прави ли ни знанието добродетелни и щастливи? (Сократ) Знанието като етически проблем.	2	1
5.	Платоновата теория за любовта превъзможване на смъртната човешка природа и раждането в душата.	3	1
6.	Щастието като постигане на мярата (Аристотел) Щастието подчинено на идеята за доброто, състоянието на мярата.	2	1
7.	Рисковете и границите на нравствения компромис (Сенека) Добродетелта – главна норма на моралното съзнание и критерий в практическия живот.	2	1
8.	Проблемът за свободния избор и проблемът за отношението между вяра и разум (Т. Аквински и П. Абелар) . Проблема за чудото, смъртта и безсмъртието.	2	1
9.	Човекът – свободен или несвободен. Отчуждение и свобода (К.Маркс и Фр. Енгелс)	2	1
10.	Философията на Фр. Ницше и идеята за човешкото съвършенство. Заратустра – alter ego на самия философ.	2	1
11.	Абсурдният човек - Сартр, Камю. Кризата на личността в съвременния свят.	2	1
12.	Психоанализата - Метод за изследване, психотерапевтичен метод. Теория за личността	3	2
13.	Предаване и защита на реферат по философия	2	2
ОБЩО		30	15

5. ТЕХНОЛОГИЯ НА ОБУЧЕНИЕТО

Обучението се осъществява чрез комбинирането/допълването на лекции, семинарни упражнения и индивидуални задачи;

Необходимите ресурси за обучение: философски текстове, мултимедия, дискусии и интерактивни методи

6. КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ ЗНАНИЯТА НА СТУДЕНТИТЕ

В зависимост от прилаганата система и критерии на преподавателя!

Крайната оценка се формира по шестобална система, минималната оценка за успешно приключване на обучението е "Среден (3)", а спрямо Европейската система за трансфер на кредити съпоставимостта на оценките е:

Отличен 6	Много добър 5	Добър 4	Среден 3		Слаб 2	
A	B	C	D	E	FX	F
Присъждат се кредити, както е по учебния план					Не се присъждат кредити	

Участие в дискусии	20%
Групови задачи	10%
Реферати	10%
Изпит – окончателно оформяне на семестриалната оценка.	60%

Скала за оценка (100%): минимум 60% , т.е. Среден 3; 61-73% - Добър 4; 74-87% - Много добър 5 и повече от 87% - Отличен 6.

7. КОНСПЕКТ

ДИСЦИПЛИНА "ФИЛОСОФИЯ"

Конспект за провеждане на изпит
за редовно и задочно обучение

Образователно квалификационна степен: Бакалавър

1. Философията в системата на културата

- Генезис на философията
- Онтологическа, гносеологическа, аксеологическа, праксеологическа страни на предмета на философията..
- Проблема за човека в историята на философията.
- Функции на философията

2. Философията на древен Китай

- Проблемът за човека в основните философски школи
- конфуцианство
- даоизъм

3. Философията на древна Индия.

- Будизмът като философско-парафилософска и религиозна система.
- Джайнизъм
- Философски основания и приложни аспекти на системата "йога".

4. Проблемата за човека във философията на древна Гърция.

- Основни епохи в старогръцката култура.
- Антична предфилософска митология.
- "Седемте мъдреци"

5. Философията на Сократ

- Поврат от натурофилософията към моралната философия /етическа антропология/; философският начин на живот.
- "Майевтиката" - изкуство на философското общуване; иронията на Сократ като начин на мислене;
- Морал и политика /политическата етика на Сократ/;

6. **Обективният идеализъм на Платон**
  - "Академията на Платон".
  - Човешката душа в "света на идеите". Учението за "ероса"
  - Гносеологията на Платон - антисенсуализъм и априоризъм. "Анамнезис" /припомняне/ и диалектика /логика на мисленето/.
7. **Перипатетическата школа в Атина - Аристотел**
  - Триадата на висшите духовни ценности - Доброто, Истината и Красотата. Учение за материята и формата /хилеморфизъм/.
  - Етиката на Аристотел. Евдемонизъм. Мярата - условие за щастие. Добродетелите на практическия разум
  - Естетиката на Аристотел /мимезис и катарзис/.
8. **Стоическата философия на Луций Аней Сенека**
  - Етиката на Сенека. Господство на разума над страстите.
  - Стоицизмът като хармония на духа и отрицание на анархията, хедонизацията и деморализацията на обществения живот.
  - Основни добродетели на стоическия мъдрец
  - Аргументи против страха от смъртта
9. **Средновековна философия.**
  - Схоластиката като трактовка и преподаване на "истините на откровението". Тома Аквински – за вярата и свободния избор
  - Съотношението между вяра и разум "Да разбере, за да повярвам" /Пиер Абелар/.
10. **Философия на Възраждането и философия на Новото време**
  - Фр. Бейкън - човекът - слуга и тълкувател на природата. Идолите /призраците/ на разума
  - Рационалистическо-механистическият модел на човека и неговото поведение /Разумът против хаоса на страстите/.
  - Диалектичната антиномичност на човека - Блез Паскал; Д. Юм - симпатията към другите.
11. **Немска класическа философия**
  - Кант. Категорически императив. Човекът на "добрата воля".
  - Концепцията на Хегел за човешката личност като индивидуализирано битие на свободата.
12. **Марксистка философия.**
  - Човекът като практическо и преобразуващо същество.
  - Натуралистично - хуманистична /диалектико - материалистическа/ концепция на Маркс.
  - Съвременен марксистко човекознание.
13. **Екзистенциално-антропологическа философия**
"Философията на живота"
  - А. Шопенхауер – индивидуалният морал и човешкият емпирически характер. Антинормативизъм, Идеята за аскетизма
  - Фр. Ницше – идеята за волята за власт, преоценката на всички ценности.
  - Радикалният аристократизъм на Ницше – идеята за свръхчовека .
14. **Екзистенциализъм**
  - Проблемата за субективността / К. Ясперс, Ж. П. Сартр, А. Камю/.

- Отчуждение и самота. Човекът в екстремни и ексцесни ситуации. Тревоги и погнуса. Абсурд и бунт на личността.
- Свобода, отговорност и вина.

15 Съвременна философска антропология.

- Човекът в информационното общество
- Сблъсък или диалог на цивилизациите - С.Хънтингтън,
- Постмодерната етика - З.Бауман,
- Властта като философски проблем - М.Фуко,
- Постмодерната критика на модерността - Ж.-Фр.Лиотар,

8. ЛИТЕРАТУРА

ОСНОВНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Ангелов, Цв. 2019. Философски интерпретации на християнството „Философски алтернативи“ 1/2019
2. Аврелий Августин, За природата и доброто, С., 1992
3. Аристотел. 1993. Никомахова етика. София ГАЛ-ИКО.
4. Аристотел. 1995. Политика. София: Отворено общество.
5. Бауман, З. 2003. Общността. Търсене на безопасност в несигурния свят. София: ИК Лик.
6. Бек, У. 2013. Рисковото общество. По пътя към една друга модерност. София: ИК Критика и хуманизъм.
7. Бек, У. 2001. Световното рисково общество. София: Обсидиан.
8. Босаков, В. 2019. Контекстуализиране на отношението към исляма в България – поглед назад „Философски алтернативи“ 1/2019
- Брюн, Ж. 2000. Сократ. Враца: ИК Одри.
9. Гочева, Д. 2011. Нов превод на „Никомахова етика“ в контекста на актуалните интерпретаторски тенденции в аристотелознанието. // Философски алтернативи, № 6, 23–31.
10. Гочева, Д. 2013. Ποικίλια. Една книга за класическите гръцки мислители. София: УИ „Св. Кл. Охридски“
11. Деянов, Д. 2001. Увод в логиката и методологията на хуманитарните науки (хуманитаристиката след смъртта на човека). Пловдив: УИ „П. Хилендарски“.
12. Кант, И., 2013. Критика на чистия разум. София.
13. Камю, А., Чужденецът, С., 1982
14. Кант, И., Критика на практическия разум
15. Кант, И., Основи на метафизиката и нравите, С., 19745.
16. Киркегор, С., Болка за умиране, С., 1991
17. Киркегор, С., Понятието страх, Варна, 1992
18. Ксенофонт, Сократически съчинения, С., 1985
19. Кънев, А. 2003. Витгенщайн за границите на езика. Свищов: Академично издателство „Ценов“.
20. Лаерций Диоген, Животът на философите, С., 1985
21. Маркс, К., Фр. Енгелс, Събрани съчинения, т. 42
22. Матийо, Р., Пледоария за щастието. С., 2006.

23. Николова, С. 2019. Карл Г. Юнг и гностицизмът – от червената нишка до „Червената книга“ „Философски алтернативи“ 1/2019
24. Ницше, Ф., Тъй рече Заратустра, С., 1992
25. Окам, У. 2002. Сума на логиката (прев. Георги Каприев), в: Избрано, Лик, София, I, i, 3.
26. Ортега-и-Гасет, Х. 2014. Фантазиращото животно. София: Изток-Запад.
27. Паскалева, Б. 2020. „Поетическа теология“: херменевтиката и завръщането на древните богове в платонически контекст „Философски алтернативи“ – 3/
28. Пенев, С. 2019. Философията като логика и метафизика – системно и методологично превъзходство над науката, теологията и религията (Философия, религия, наука и светоглед), „Философски алтернативи“ 1/2019
29. Петров, Л. 2019. Понятието „Логос“ във философията на Мартин Хайдегер и Григорий Палама „Философски алтернативи“ 1/2019
30. Паскал, Б., 1987л Мисли, С.
31. Платон, 1979-1990. Диалози, т. 1-4, С.
32. Радев, Р., 1984. Антична философия, Ст. Загора.
33. Ръсел, Б. 2008. Въведение към Логико-философски трактат. // Философия, 5–6; стр. 30-52.
34. Сетис, С. 2008. Бъдещето на „класическото“. София: ИК Лик.
35. Сивилев, Л. 2007. Слуховете за онтологията. // Канавров, В., Петров, В., Цацов, Д., Сивилев, Л., Турлаков, Н., Тодоров, Х. 2007. Онтологията през двадесети век. В. Търново: Фабер.
36. Сартр, Ж. П., Погнусата, С., 1988
37. Свети Аврелий Августин, Изповеди, С., 1993
38. Сенека, Л. А., Избрани диалози, С., 1986
39. Сивилев, Л. 2011. Моят учител. // Философска мисъл, бр. 4, 153–164.
40. Стефанов, В. 2003 (ред.). Локико-философски трактат. // Философия на логиката. Превод на Е. Латинев. София: Св. Климент Охридски, 179–240.
41. Строс, К. 2002. Дивото мислене. София: Наука и изкуство.
42. Тодорова-Пиргова, 2003. Баяния и магии. София: Проф. Марин Дринов.
43. фон Франц, М.-Л. 2007. Мотиви на избавлението във вълшебните приказки. София: Лега Артис.
44. Турлаков, Н. 2020. Бележки за неравноделния ритъм на битието, или що е това – философия с душа?, „Философски алтернативи“ – 2/2020
45. Фреге, Г. 2000. „Върху смисъла и значението“, в: Khoga, св. 1, бр. 1, 9. 3
46. Сърл, Дж. 2008. Собствени имена. // Т. Полименов, Е. Латинев, А. Бешкова, Б. Моллов (съст.) Философия на логиката II, Изток-Запад, София, 179.
47. Фуко, М. 2016. Генеалогия на модерността. София: Изток-Запад.
48. Ценков, Н. 2020. За човека като техническо животно (ортегианско размишление), „Философски алтернативи“ – 3/2020.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Бауман, З. Глобализацията. С., 2001
2. Бауман, З. Постмодерната етика. С., 2001
3. Лиотар, Ж.-Фр. Постмодерното, обяснено за деца. С., 1996
4. Фуко, М. Надзор и наказание. С., Университетско издателство, 1999

5. Хабермас, Ю. Философският дискурс на модерността. Пл. Евразия-Абагар, 1999
6. Хънтингтън, С. Сблъсъкът на цивилизациите. С., Обсидиан, 2000
7. Bickle, J., 2016. Multiple Realizability. The Stanford Encyclopedia of Philosophy (Spring 2016 Edition), Edward N. Zalta, ed. [online] Available at: [Accessed 13 October 2016].
8. Boboc, A, 2020. Scientific Rationality and other Types of Rationality, „Философски алтернативи“ – 3/2020
9. Chase, J., Reynolds, J. 2011. Analytic Versus Continental: Arguments on the Methods and Value of Philosophy // Routledge London & New York, 128– 129.
10. Echavarría, R., 2009. Russell’s Structuralism and the Supposed Death of Computational Cognitive Science. // Minds and Machines, 19 (2), 181–197
11. Gasparatou, R. 2008. Armchair versus Questionnaire Polled Intuitions: Intuitions Nevertheless. // The Reasoner, vol. 2, 7–9.
12. Knobe, J., Nichols, S. 2008. Experimental Philosophy. // Philosophy Compass, 81–92.
13. Kushlev, K., 2015. Higher Income Is Associated With Less Daily Sadness but not More Daily Happiness. // Social Psychological and Personality Science, 6 (5), 1–7.
14. Luper, S. 2003. The Sceptics: Contemporary Essays. Ashgate Press.
15. Nichols, S., Stich, S., Weinberg, J. 2003. Meta-skepticism: Meditations in ethnoepistemology.
16. Nichols, S., Weinberg, J. 2012. Knowledge, rationality and morality. Oxford University Press
17. Nichols, S. Experimental philosophy, Oxford, 17–36.
18. Kung, H. 2002. Zur Problematik von Weltpolitik, Weltstaat und Weltethos. //Weltrepublik. Globalisierung und Demokratie. Munchen: Hersg. Gosepath/Merle, 122–134.
19. Weinberg, J. Nichols, S., Stich, S. 2008. Normativity and Epistemic Intuitions. // Knobe, J.,

9. ПРИДОБИТИ ЗНАНИЯ И УМЕНИЯ В РЕЗУЛТАТ НА ОБУЧЕНИЕТО

Обучението по “Философия” цели:

- Запознаване с главните творци на т. нар. философска антропология, по-точно проблемът на човека в историята на философията - конфуцианство, будизъм, Сократ, Платон, Аристотел, Сенека, християнска философия, Шопенхауер, Ницше, Сартр, Фройд.
- Усвояване на т. нар. практическа философия - многообразието от решения за екзистенциалните проблеми на човека, построяване на собствена йерархия на ценностите, разбиране смисъла на битието, критерий за избор на поведенчески модел.
- Култивиране на вкус и умения за аргументация и доказателство в условията на обсъждане, дискусия, полемика, спор за отстояване на собствена позиция в деловата комуникация и публичните изяви.
- Развиване на способността за себеанализ, себеразбиране, себеизразяване. Запознаване с антистресови техники - концентрация, медитация и др.